

„...ТОЗ, КОЙТО ПАДНЕ В БОЙ ЗА СВОБОДА,

ТОЙ НЕ УМИРА...“

ЕДИТЕЦКИ

2 юни 1968 година

издава техникум по електротехника

„Христо Ботев“ в Михайловград

ЛИСТ

2 ЮНИ

ПОДВИГ - ЛЕГЕНДА

Има дни, които оставят огнена димя във вечния и неспирен ход на времето. Поръста на своето величие те се мерят с векове. Отблясъкът на тяхното зряло озарява пътя на цели поколения в борбата им за тържеството на най-светлите човешки идеали. Такъв ден и съзнанието на българския народ е 2 юни. В историята на нашето национално-освободително движение той отбелязва гибелта на най-пламенния патриот—революционер и възторжен певец на революцията—Христо Ботев и сложи начало на неговото безсмъртие, изкупено със саможертва пред олтаря на свободата.

В този ден ще потегли живият човешки поток от Козлодуй до Околчица, за да се слеет в едно мощният ритъм на сърцето с безпримерния подвиг на героя, станал легенда за признателното поколение. Този подвиг роди плеада борци, които в мрачните години на фашистката реакция станаха изкупителни жертви на свободата. Зато ва съвсем логично е този празник да събира в едно любовта и признателността ни към най-пламенните, най-самоотвержените чедра на българската майка ючашка, към всички, които напоиха с кръвта си земята и пръснаха кости по скали и по орляци, за да изрее свободата над България.

На 2 юни всички стари и млади ще склонят благоговейно глава пред белокаменни паметници и братски могили. Неукрепнали детски ръчички ще кичат с рози и мак съзли гробове. Ще застане на почетна стража младостта, алените връзки и сините чавдарки. Ще пее Балканът „Жив е той, жив е“. Ще крачи Ботев с нас.

Роден сред китните джери на Калофер-

ския балкан, всмукал с майчиното мляко вековния копнеж по свободата и ненавистта на роба към тиранията и насилието, той надрасна бурното време, което го роди и оформи бунтовния му дух. В редовете на борбата за свобода и човешки правдини той намери своето призвание. За него тя бе цел и смисъл. На тази борба Ботев отладе безрезервно една неспокойна младост, несравнимия талант на огненото му слово, слят с революционното дело, станало символ на беззаветно изпълнен синоуен дълг пред народ и Родина.

За мъките и робските тегла на своя народ, за неговите герои той изпя най-хубавите си песни—неувяхващ венец на безсмъртието му. В мрака на робството те отекваха като камбанен звън в сърцата, палеха копнежа по дългочаканата свобода, вдъхнаха надежда, пришиваха криле на вярата, будеха съзнанието за една борба, която се надига, кипи и „свс стъпки бързи върви към своя свещени конец.“

Тези песни вдъхновиха бунта на Априлци, изпепелиха се в пожарите на Батак и Перушица, окървавени през септември 1923, те оживяха зад дебелите стени на затворите и телените мрежи, за да изправят непокорни глави пред дулата на фашистките пистолети. Те напиха неударжимо в посинелите устни на пребити до смърт партизани и концлагеристи. Тези песни посрещнаха свободата. Те възпяват и днес неспирния устрем на един народ към висотата на необхватното човешко щастие—комунизма. Те са с нас в „дни на борба горда и дни на падение“, наша сила, наше вдъхновение. Те са Ботев, който живее у нас.

Той бе удивително съчетание на поетичен талант с титанична духовна сила, мъжество, себеприщание на патриот и революционер-практик. Безграничната вяра в силите на народа му вдъхваше желание и воля за борба срещу прогнилия отомански феодализъм, който за него бе само „Труна на смъртен одър“. Той призоваваше народа „да не подсмърча пред чуждите врати за милост“, а да се вдигне с оръжие в ръка на революционна борба—единствен изход от робското тегло. И поетът даде прѣмер.

С лира и бойна трѣба той трѣгна по страшия, по славен път на борбата, който започна от родния Калофер, мина през чистилката на прогресивната руска революционно-демократична мисъл, отведе го сред събратята по съдба — „немили-недраги“ в Браила, Букурещ и Галац, проведе го през „Тиха, бяла Дунава“ на родния бряг, за да го изведе до върха на неговото безсмъртие—Околчица.

Един куршум прекъсна този кратък, пълен със смисъл земен път. Неочаквано остана свободата, неподетни чудните му песни. Но Балканът ги поде и разнесе от „Бяло море до Дунав по Румелийски полета“.

Един гранитен паметник днес извисява връх в небесната синева и като маяк ни сочи пътя напред. Един символ на родолюбие, саможертва и героизъм прилича днес любовта, дълбоката почит на България към своите най-свидни синове.

И тя, майка България, признателно скланя глава.

В. КАМЕНОВА

ХАЙДУШКА ПЕСЕН

Над малката тиха полянка
покасят се звуци в нощта
и тихо, с невидима сянка
в гората лети песента.

Тъжно кавалът я лее,
припомя онез времена;
след спомена с листи запее
и старата майка-гора.

Разказват гората, кавала
за верни народни чедра;
редят за хайдушката слава
и тежката робска беда.

Редят за незначни герои
росили тревите с кръвта,
и срещнали в мрачни усои
достойно и твърдо смъртта.

С тъга песента е пропита
от робските дни и беда,
но гордост в тъгата е скрита
за нашите славни деди.

Стоян ЗАХАРИЕВ

от IV курс

Учителският
колектив
през учебната
1967/68
година

С ботевски устрем към поврат в работата на ДКМС

Отшумяха дните на XI конгрес на комсомола, отшумяха възбуждащите дни на разисквания върху решението на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и тезисите за работата с младежта и комсомола. Идват две крупни годишни ни в историята на нашия народ — 25-та годишнина от победата на социалистическата революция у нас и 45-годишнината от Септемврийското въстание — 1923 година. Два повода за разгръщане на нашите сили в труда и учението, два повода за размишление и отчет пред народа и партията. Пред нас се открива епоха необятна поле за действие в духа на решението на конгреса. По дружествата в рамките на организацията се проведеха събрания за изучаване на конгресните решения. Пред активна ярка излъкнаха новите задачи. Най-актуален и жизнен е въпросът за поврата. Наши те комсомолци знаят, че повратът е нов етап в работата на организацията, че той няма да се извърши за един или два дни, нито за седмица или месец, че не е завод на 180 градуса, а борба и т. н. Нашият актив знае, че комсомолят трябва да стане изразител на всестранните интереси на младежта. Комсомолската организация трябва да стане средище за изява на тези интереси и важно звено в реализирането им, и това е коренът на решението на XI конгрес на комсомола. Дружеството — център на съвместна комсомолска дейност. Възпитание в колективно и чрез колектива — това е нашата цел. Но най-главната наша задача е преди всичко да превърнем училището в ковачница на възторжени млади борци за технически прогрес, убедени строители на социализма и комунизма в нашата страна. Доколко нашата организация се е справила с тия задачи — най-красноречиво за това говорят фактите. В комсомолските дружества вече се чувства стремеж към внасяне на съвръжани, към изпълване със съвръжани на всички провеждани мероприятия. В работата на УК също се чувства стремеж към нови форми, нови мероприятия, но мероприятията, които да оставят трайни, незаличими следи в съзнанието на комсомолците. В това ние виждаме и смисъла на нашата работа — младежта да приеме дълбоко в сърцето и съзнанието си славните революционни традиции на партията и народа да наследят и развие тези традиции, да се възпитава в духа на тези традиции. Направени бяха първите опити за излизане из сферата на скучните събрания. И резултатите са насърчаващи. В чест на 90-годишнината от освобождението на България ст османско иго проведохме двубой, посветен на тази годишнина. С голяма любов и старание се подготвят участниците в двубоя. С голям интерес бе посрещан и самият двубой от всички комсомолци в техникума. Също във връзка с инициативата на ЦСЦ „Син съм на малък, но героичен народ“ посетихме (цялата организация) гр. Плевен, където се запознах

ме с историческите забележителности на града. Отделни дружества провеждаха екскурзии и до гр. В. Търново, до с. Чипровци във връзка с 280-годишнината от Чипровското въстание. В рамките на организацията беше проведен и преглед на революционната маршова песен „Учим и работим с песните на поколенията“, в който не взеха участие само комсомолските дружества при I-а и III-а курсове, а най-добре представилите се дружества на II-а, I-б и III-а курсове взеха участие и в градския преглед. За работата по политическата информация на комсомолците в техникума се подготвят тематични политически информации, като на пример: „Какво знаем за нашата съседка Гърция“. При тях не се прави както обикновено преглед на печата, а задълбочено се разглежда върху географското положение, историческото минало, икономиката, селското стопанство и политиката на дадената страна, като по отделните въпроси се подготвят различни комсомолци. Такива политически информации изнесоха пред своите другари комсомолците от горните курсове за американската агресия във Виетнам. И наистина, човек не може да не се възхищава на такова задълбочено тълкуване на събитията, голяма информираност и правилна оценка и лично мнение.

Но не по-малко важен е и един друг проблем, като се има предвид главната задача на техникума — да възпитава добре подготвени кадри за нашата родна електропромишленост. И не случайно нашата организация постави в центъра на своята дейност овладяването от всички средношколци на трайни знания, възпитанието им в любов към науката и техническия прогрес. Секциите на клуба „МК“ са събрали най-любопытните, най-оръжените утреши специалисти — техници, инженери и конструктори. През месеца на математиката бяха проведени редица двубои и вечери по радиотехника, електроника, електротехника и др. Месец февруари бе обявен за месец на образцово провеждане на учебната практика под лозунга: „Практиката под комсомолски контрол“. Редица дружества се свързаха с бригади от завод „Електроакустика“, към които винаги могат да се обвърнат за съвет и помощ, други проведоха срещи с инженери и специалисти.

Едно много интересно мероприятие беше вечерта на отличника. На вечерта в топла приятелска обстановка учители и ученици размениха мнение по някои въпроси на учебно-възпитателната работа в техникума. На вечерта присъствуваха повече от 50 комсомолци-отличници, гордост за нашата организация.

Гордост за организацията е естрадният оркестър „Електрон 67-а“, който не веднъж е защитавал честта ѝ на прегледи и концерти. Танцовият състав при

техникума се класира на първо място на окръжния преглед на ученическата художествена самодейност. Като мил спомен ще остане в паметта на комсомолците и проведения пролетен карнавал с ревюто на костюми, танците на наградните двойки за най-добър карнавален костюм. Още много може да се говори за нашата работа. Много е направено, но има и още много, което може да се направи. И въпреки всички трудности и неуспехи, в нашия актив има сили, има разбиране и от наша, и от страна на партийното ръководство и на училското комсомолско дружество да се справим със задачите, поставени от XI конгрес на комсомола, да превърнем организацията в дееспособен колектив, място за откровен разговор за изява на лично участие в изпълнение на конгресните решения и задачите, поставени пред нас от родната партия.

Синовете и дъщерите на родината растат идейно закалени, непримирими към буржоазната идеология и морал. Те са убедени, непоколебими борци за научно-техническа революция, на истински граждани и стопани в своята социалистическа страна, готови да защитат нейните завоевания, верни на идеите на пролетарския интернационализъм.

Обещаваме все по-задълбочено да овладяваме великото учение на марксизма-ленинизма, да растем като истински патриоти и висококвалифицирани млади специалисти — създатели на новата история на родината.

Свято ще пазим любовта към Съветската страна и партията на Ленин, завеща ни от деди и бащи.

Ние знаем повелята на епохата, знаем своето място в строя — то е в интернационалните комунистически колони, кръвосапли надлъж и шир планетата, и няма сила, която да спре нашия устрем към заветната цел.

Ще пренесем пламтящата шафета — вечната светлина на комунизма, за да озарява пътя на ионите поколения.

Роден в бурите на титаническа класова борба, закърмен с идеите на БКП, Димитровският комсомол върви в бойния марш до рамо с партията на комунистите и дава своя дан в изграждането на социалистическа България.

Величието на изминалите години съхрани чисти и свети революционните традиции, укрепи и направи непоколебима вярата на младежта в тържеството на комунизма.

Нашата младост е за теб, комунизъм, за теб, партия!

Станинка МИЛЕНОВА
секретарка на
УК 1а ДКМС

КОМСОМОЛЪТ И ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС

Подготовката на средношколската младеж за бъдещото активно участие в борбата за технически прогрес заема централно място в живота на комсомолската организация в Техникума по селектротехника „Христо Ботев“. Дружествата на ДКМС са се насочили към решаване проблема за затвърдяване, задълбочаване и прилагане на практика знанията на ученика, получени в училище, съдействуват за правилното професионално ориентиране, и от друга страна — развитието на културните интереси в различните области на науката и техниката, увеличаването им в активно участие в обществения живот и социалистическото строителство.

Затова опитът на комсомолската ни организация в техникума е интересен и поучителен. В него е разгърната интересна и съдържателна извънкласна работа. Обединително звено и ръководен център на цялата извънкласна работа по наука и техника се явява клубът „Млад конструктор“.

Клубът „Млад конструктор“ се утвърди като творчески център с широка популярност сред комсомолците в техникума. Структурно той се състои от технически съвет — председател, завеждащ секции и учители специалисти-консултанти и секции на клуба с членове. За ръководство на клуба „Млад конструктор“ служи годишният му план за работа, което се приема всяка година на общоучилищно събрание.

През учебната 1967/68 год. към клуба се из-

градиха: секция по сигнална техника и автоматика и секция по радиотехника. Работата на клуба се отчита на общоучилищно събрание. Едно от основните направления на работата му е да популяризира постиженията на световната наука, постиженията на родната промишленост. Клубът е активен участник в месец на математиката, техниката и физиката. По традиция той се открива на общоучилищно тържество. Провежданите технически двубои се оказват все по-резултатна форма на работа.

Миналата година в клуба „Млад конструктор“ работиха 98 кандидат-члена и 32 члена. Тази година членовете на клуба се увеличиха на 46. Разнообразна е дейността на новооткрития радио клуб. За една година членовете на клуба получиха диплом за любителски клас „С“, а трима за клас „В“.

От своето създаване до сега през клуба са минали 182 комсомолци, 85 от които се учат във ВУЗ, други са добри производственици, а трети още овладяват тънкостите на техниката в техникума.

Ако трябва да търсим най-характерния белег на извънкласната работа на клуба „Млад конструктор“ в техникума, това е дръзвостта. Със своето трудолюбие младите техници са пример за всички средношколци и гордост на техникума.

Димитър ДАСКАЛОВ
председател на клуба „Млад конструктор“

Патриотизмът на героите — наше знаме!

„АЗ ПЯХ ЗА БЪЛГАРИЯ
ЗАЩОТЪ Я ОБИЧАХ“
ИВ. ВАЗОВ

Два са изворите за патриотичното възпитание: нашето славно минало и героичното съвремие. Патриотизмът е велика сила. Патриотизмът възбуждаше наши деди и прадеди в борбата срещу петвековното турско иго, в дните на героичното Априлско въстание през 1876 година. Славните герои от нашата история, чийто имена будят у нас възторг, са блестящ пример на пламенна любов и вярна служба на народа и родината.

Патриотични чувства пламтяха в сърцата на Пансий и Софроний, на Раковски и Хаджи Димитър, Ботев и Левски.

Патриотизмът даваше сили на славните априлски въстаници вдигнали се с брадви и шишане та срещу вековната отоманска империя. Любовта към родината възбуждаше младите опълченци, които заедно с руските братя с телата си преградиха пътя на Суюлмановите тълчища.

Няма столетие в историята на нашия народ, през което той да не е проявил ярко своя свободо-

любив дух, да не е водил смела борба против вътрешни и външни потисници и експлоататори, да не е създавал материални и духовни ценности, да не е давал нищо на света. Някога запазването на делото на Кирил и Методий и възникването на антифеодалното учение и движение на богомилите, в наши дни — изпълният двубой на Георги Димитров в Лайпциг срещу хитлеризма и днес социалистическото строителство — с тези дела ние гордо излизаме пред света, печелим уважение сред всички народи.

Следвайки революционния повик на партията, българските войници първи след ВОСР се вдигнаха през 1918 г. на въстание, обяха Радомирската република, тръгнаха да търсят сметка от прелатската монархическа буржоазия, а през 1923 година народът от цялата страна се вдигна на въоръжена борба против фашистките главорези и деветоюнски превратджии. А по-късно по призова на Г. Димитров в родните балкани излязоха най-смелите и пламенни родолюбци, които с оръ-

жие в ръка се бориха за нашата свобода. Комунистическата партия високо развя знамето на патриотизма. Под това знаме все повече се сплотяваха народните сили, обединени в Отечественния фронт. В борбата против окупаторите народът извоюва свободата на родината и откри пътя на социалистическото строителство. Какво значи да бъдеш патриот днес?

Да си патриот — означава да любиш народа си и отечеството, както Ботев и Левски, да бъдеш готов да пролещ кръвта си, да дадеш живота си — най-скъпо то, което имаш, защото главният смисъл в живота на всеки е служба на народа и родината.

А, ние, комсомолците, учещите се трябва да набираме нови знания и увереност в близката победа на комунизма. Ние, комсомолците, трябва да носим в своите сърца огъня на славните борци от миналото, да горим с техния революционен патос и сега в новите условия като тях самотвержено да се борим за народното дело, за процъфтяване на трудовата България.

Анастасия ГОЧЕВА